

Hazánk felé közeledve

A cÅlegyenese elõtti kanyarban

2001. Åprilis 29-Ån olyan dolgot tettem, amitõl a legjobban fÅltem, de amit halÅlom elõtt nem akartam kihagyni: maratoni futÅson vettem rÅszt. Ma mÅjr sokkal tÅbbre ÅrtÅkelem azokat, akik lefutjÅk a maratoni tÅjvot.

Amikor

jelentkeztem a futÅsra, mÅg nem tudtam, hogy mibe vÅgom a fejsÅmet. Fõ cÅlom az volt, hogy ÅsszeesÅs, elÅjulás vagy vÅgkimÅs nÅlkÅl teljesÅtsem az elõttm ÅillÅ teljes tÅjvot. Mivel ez volt az elsõ maratonom, Ås egyben az elsõ atlÅtikai ÅlmÅnyem, ezÅrt abban is remÅnykedtem, hogy nem Ån leszek az utolsÅ befutÅ. BÅjr mÅjr 25 Åve rendszeresen kocogok, azonban mÅg soha nem kocogtam egyszerre 42 kilomÅtert egy nap leforgÅsa alatt.

EgÅszen a

maraton reggelÅig felkÅszÅltnek Åreztem magam, de aztÅjn megpillantottam a tÅbbi versenyzõt. Oklahoma vÅrosÅt elÅzÅnlÅttÅk az orszÅig minden rÅszÅrõl Årkező fiatalok, idõsek, tapasztaltak Ås persze a hozzÅim hasonlÅ Åjoncok is.

A tÅbbiek

futÅcipõi sokkal jobban nÅztek ki, mint az enyÅim. BemelegÅtõ gyakorlataik is arrÅ Årulkodtak, hogy sokkal felkÅszÅltebbek nÅlam. ŐszintÅn szÅlva, mÅjr a pusztai lÅjtÅnyuk is fÅlelmet keltett bennem. Egyesek szÅ-jakat erõsÅtettek magukra, Ås energiáikat vittek magukkal. Åon nem tudtam, hogy ez megengedett.

Majd

elkezdõdÅtt a verseny, Ås elÅg jÅl bÅrtam az iramot. Åsszeakadtam egy tapasztalt maratoni- Ås hosszÅtÅvfutÅval, Rex-szel, aki a kÅvetkezőket tanÅcsolta nekem: "Ne siesd el! Nem az a lÅnyeg, hogy milyen gyorsan futsz, hanem az, hogy teljesÅted-e a tÅjvot vagy sem." PrÅbÅjltam tartani vele az iramot, de nem az Ån tempÅmban futott. EzÅrt az elsõ kaptatÅnÅjl - egy hÅ-dnÅjl, ami rengeteg energiÅt vett el a versenyzõktõl - lehagytam õt. KihasnÅjltam a vizes helyek nyÅjtotta elõnyÅket, bÅjr a vÅ-z fele tÅbbnyire a fejemen, Ås nem a hasamban landolt.

MiutÅjn mÅjr

lefutottam 32 kilomÅtert, Ågy Åreztem, hogy a szervezetem le fog Ållni. Az utolsÅ kilomÅterek Åletem leghosszabb kilomÅtereinek tûntek. TÅbbet sÅtÅjltam, mint futottam. Az emberek kezdtek tÅmegeesen elhagyni. Mivel mÅjr csak nÅgy kilomÅter volt hÅtra, ezÅrt a verseny feladÅsa szÅba sem jÅhetett. BÅjr kÅzel voltam a cÅlhoz, mÅgis nagyon tÅjvol Åreztem magam tõle. A nÅzõk lelkesen bÅztattak minket, Ås azt kiabÅltÅk, hogy: "Meg tudjÅtok csinÅlni!" Nekem az volt erre a reakciÅm, hogy: "KÅnnyen beszÅltek, hiszen nem ti vagytok a futÅk! Nem tudjÅtok, hogy Åppen milyen nehÅzsÅgokkal kÅzdÅk!"

Befordultam a

sarkon, és megpillantottam a cöllegyenest. Hirtelen megteltem energiával! Elkezdtem lassan futni, de aztán meglepetésszerűen gyorsítottam a tempót, és befejeztem a távot. Az időm: 4 óra, 45 perc és 11 másodperc. Májr egyáltalán nem érdekelt az időeredményem, és az sem, hogy előttem májr ezrek befutottak! A lényeg az volt, hogy befejeztem a versenyt, és olyan dolgot vittem véghez, amelyet előtte még soha!

A jutalmam?

Egy 6 dollárért a körkötő párt és egy 5 dollárért a körkötő medál. Hát ez azért győzelem magam? Egy vacak pártért és egy medálért? Ráadásul 60 dollárt fizettem azért, hogy részt vehessek a versenyen... Miért futottam? Nem tudom, képtelen vagyok megmagyarázni. A feleségem is öröklétek tartott.

A verseny valahogy a keresztény utunkra emlékeztet engem. Pál Árt egy koronázás - valójában egy koszorúzás -, amelyet az atlétikai verseny győztese kapott. Arra bitorította a keresztényeket, hogy az életet versenyként fogják fel. Azok a keresztények, akik befejezik a versenyt, győzni fognak. Mindenki, aki hisz Jézusban, dárjat nyer: az örök életet. Majd azt is hozzátette, hogy akik ilyen sportot űznek, azok mászkéletesek és fegyelmezettek minden áron.

Észrevetted-e,

hogy keresztényi utad kétféle volt, amikor megkeresztelkedtél, vagy amikor még az első tűz árt benned, mint később? Ha Jézus akkor eljött volna, biztosan ott lett volna azok között, akik Vele mennek. De vannak-e mostanában kétségek? A hosszú vörakozás során nem gárdátek-e akadályok az utadba? Esetleg kétségre vonod a hitedet?

Voltak olyan

időszakaim, amikor annyira el voltam kenődve, hogy úgy éreztem, semmit sem érek. De amikor eszembe jutott Jézus irántam érzett szeretetének a mélysége, amikor visszaemlékeztem arra, hogy Jézus meghalt érttem, akkor a remény árt bennem. Jézus drága vörre a világt minden kincsért tábbit ár nekem! Jézus szeretete nagyobb, mint Sártn gyúllete. A menny fel vezető Árt mindent megárt, sokkal tábbbet, mint egy hatdolláros párt és egy ártdolláros medált. Ezért ártuljunk az árt bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segátságt" (Zsid 4:16). Tiszta szávból hiszek abban, hogy kértzedáánk otthonunkhoz! Jézus nemsokára hazaviszi nárt (Jn 14:1-3), és Atyánk hártban koronárt fogunk hordani! Kértzedáánk egy olyan vörroshoz, ahol az utak aranybárt vannak és a kapuk igazgyártból (Jel 21:21). Igen, a vörös fala ártártspisbárt vala; a vörös pedig tiszta arany, tiszta ártveghez hasonlárt" (Jel 21:18). A vörös alapja pedig mindenféle drágaköböl van kirakva (Jel 21:19-20). Isten és a Bártiny trártártárt ered az élet folyártja, amely olyan tiszta, mint a

kristály (Jel 22:1). Ám a folyó mindkét partján ott áll az élet fája, amelynek levelei az életpogányok gyógyá-társára valók" (Jel 22:2).

Isten egy

olyan ország polgáiraivá; ká-ván tenni minket, ahol az emberek cöltudatosan és
 ánzetlenül szolgájk egymást, ahol Isten szeretete áll mindenek felett. Egy
 olyan ország, ahol csak bizalmi kapcsolatok léteznek. Ahol senki nem
 áregszik meg, ahol nincs betegség vagy halál (Jel 21:1-5). A menny egy olyan
 hely, ahol mindenki nyertesnek számít. Ez az a hely, ahol Isten szeretné! Ám
 tudom, hogy Isten kegyelme által el is jutok oda!

Ami a rászt

vettem a versenyen, volt alkalmam olvasni a maratoni futásra való
 felkészüléstől. Bár csak máj a verseny előtt a birtokba jutottam volna ezeknek
 a hasznos információknak! Ágy viszont - tapasztalataim birtokában - megírom
 a Hogyan ne fussunk maratont! című könyvet.

Pál retorikai

kérdése Ágy szél: ha a futók, akik mulandó koszorúkat kázdnek, ennyire
 fegyelmezettek életük minden területén, akkor mennyivel fegyelmezettebbeknek
 kell lenniük a keresztényeknek, akik az örök élet koronáját kapják kitartásuk
 jutalmául? Ő azt tanácsolja nekünk, hogy fussunk, de ne csak magunkért a
 futásért, hanem azért is, hogy elnyerjük a jutalmat.

A

keresztényeknek pedig minden okuk megvan arra, hogy dicsőítsék az Urat, hiszen
 nekik nem kell versenyezniük: Jézus máj megtette a tét helyettük, és
 befejezte a versenyt. A jutalom? Az élet koronája azoknak, akik teljesítik a
 tétet. Vajon Ágy fogjuk befejezni a versenyt, mint Pál? Tudjuk-e vele mondani: "Ama nemes harcot megharcoltam,
 futásomat
 elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre elötettem nekem az igazság
 koronája, melyet megírd nekem az Ásr ama napon, az igaz Bírő; nemcsak nekem
 pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését" (2Tim
 4:7-8).

Jézus

nemsokra visszatér, hogy gyermekeit hazavigye. Vajon Te is ott leszel?
 Birtorság kedves szentem, nemsokra hazaörnk!

Á

D. Chongo Mudende